

Nowa Biblioteka
nr 4 (19), 2015

Sławomir Sobczyk
Biblioteka Główna
Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
e-mail: zesobczy@cyfronet.pl

**GŁÓWNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W KORFU – 250 LAT HISTORII
BIBLIOTEKI JAKO ODZWIERCIEDLENIE
HISTORII KORFU I GRECJI**

ABSTRAKT:

Większość bibliotek publicznych w nowożytnej Grecji powstała po roku 1830, po odzyskaniu przez państwo niepodległości. We wcześniejszym okresie biblioteki dostępne dla ogółu społeczeństwa funkcjonowały na niektórych greckich wyspach. Takim przykładem jest Główna Biblioteka Publiczna w Korfu, która działa nieprzerwanie od 250 lat i jest uważana za najstarszą bibliotekę publiczną w nowożytnej Grecji. Artykuł przedstawia historię powstania, działalność oraz współczesne kierunki rozwoju tej najstarszej biblioteki nowożytnej Grecji, na tle historii wyspy i Grecji kontynentalnej. Jednym ze źródeł informacji nt biblioteki była bezpośrednia rozmowa autora z pracownikami Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu.

SŁOWA KLUCZOWE:

Główna Biblioteka Publiczna w Korfu. Historia Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu. Historia Korfu. Stara Forteca w Korfu.

Wstęp

Większość bibliotek w nowożytnej Grecji powstała po roku 1830, po odzyskaniu przez państwo niepodległości, chociaż w niektórych miastach (Andritsaina, Korfu, Santos, Zante) placówki otwarte dla społeczności lokalnych działały już dużo wcześniej. Współcześnie w Grecji istnieje 46 bibliotek publicznych, finansowanych ze środków Ministerstwa Edukacji i Spraw Religijnych. Jako główne (miejskie) zdefiniowano 29 z nich, natomiast 9 uznaje się za instytucje o szczególnej wartości historycznej.

W niniejszej pracy przedstawiono historię i współczesną działalność Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu, która jest uznawana za najstarszą bibliotekę publiczną nowożytnej Grecji. Dzieje tej instytucji stanowią swoiste odzwierciedlenie historii wyspy Korfu, która od XII w. rozwijała się niezależnie od Grecji kontynentalnej.

Głównym źródłem informacji zawartych w niniejszej pracy są bezpośrednie rozmowy przeprowadzone przez autora z pracownikami Głównej Publicznej Biblioteki w Korfu. Dokumentacja fotograficzna wykorzystana w pracy została także wykonana przez autora.

Historia Korfu na tle historii Grecji kontynentalnej

Korfu jest drugą co do wielkości wyspą wchodzącą w skład archipelagu Wysp Jońskich. Pozostałe największe wyspy to: Itaka, Kefalonia, Kythira, Lefkada, Paxos, Zakytnos.

Najstarsze ślady obecności człowieka na Korfu pochodzą sprzed 40 tys. lat. Właśnie z tego okresu pochodzą pozostałości osady paleolitycznej w rejonie dzisiejszego zamku Gardiki. Pierwszego najazdu na wyspę dokonali w 734 r. p.n.e. mieszkańcy Koryntu, pokonani jednak przez rdzennych mieszkańców Korfu w 644 roku p.n.e. w bitwie morskiej. W 375 r. p.n.e. na wyspie pojawili się Spartanie, a w 229 r. p.n.e. zastąpili ich Rzymianie, wezwani początkowo na pomoc w odparciu ataków plemion iliryjskich, a pozostający na wyspie przez kolejne 600 lat [12, s. 185-190]. Korfu była następnie wielokrotnie najeżdżana przez Gotów, Wandalów i Normanów, którzy w XI w. zajęli wyspę jako bazę wypadową dla planowanego podboju Bałkanów, a zostali stąd ostatecznie wyparci dopiero w r. 1147 przez koalicję mieszkańców Korfu oraz wojsk bizantyjskich i weneckich. Kolejnymi najeźdźcami byli: w roku 1214 Despotat Empiriu (państwo na dzisiejszym pograniczu grecko-albańskim), w 1267 r. Neapol, a w 1386 r. Wenecja. Pod koniec XIV w. wyspa została włączona w skład Republiki Weneckiej. Pełniła przede

wszystkim rolę bazy wojskowej wybrzeża adriatyckiego, ale miała też szczególne znaczenie jako część szlaku handlowego prowadzącego na wschód Morza Śródziemnego [12, s. 185-190].

Wielokrotnych prób podbicia Korfu dokonywało Imperium Osmańskie, jednak bez powodzenia. Mimo długiego oblężenia w 1537 r. oraz kolejnych prób najazdu na wyspę, w latach 1571, 1573 i wreszcie 1716, Otoman Turecki nigdy nie władał wyspą.

W r. 1797 Korfu znalazło się pod władzą francuską, jednak już w r. 1798 zostało objęte protektoratem zjednoczonych sił rosyjsko-tureckich. W latach 1800-1807 wyspa weszła w skład Repubblica Sepp-tinsulare, częściowo autonomicznej konfederacji siedmiu Wysp Jońskich. Francuzi wrócili na Korfu w r. 1807, natomiast w r. 1814 Kongres Wiedeński zgodził się na objęcie Wysp Jońskich brytyjskim protektoratem [7, s. 18-36]. W r. 1815, na mocy postanowień Traktatu Paryskiego, utworzono Zjednoczoną Unię Wysp Jońskich. Okres protektoratu brytyjskiego był szczególnie pomyślny dla rozwoju Korfu. Język grecki uznano za język urzędowy, wytyczono i zbudowano nowe drogi, udoskonalono system wodociągów, a w r. 1824 założono Akademię Jońską. Korfu weszło w skład niepodległego państwa greckiego w r. 1864 [7, s. 18-36].

Historia powstania i rozwoju biblioteki

Główna Biblioteka Publiczna w Korfu liczy około 250 lat, co czyni z niej najstarszą bibliotekę publiczną w Grecji [15]. Od XVIII w. księgi religijne znajdowały się w najważniejszych klasztorach prawosławnych na Korfu, takich jak Palaiokastritsa czy Platitera. Za pierwszą oficjalną bibliotekę publiczną, dostępną dla wszystkich zainteresowanych, można uznać oddany mieszkańcom księgozbiór klasztoru Agios Ioustina. Jako jedno z pierwszych, w 1758 r. przekazano książki z darowizny znanego bibliofila, arcybiskupa Korfu [14]. Jacob Francis Xaverio Canal zapisał bibliotece publicznej swoją ogromną kolekcję, przekazał też 200 guldenów w złocie na renowację i wzbogacenie jej zasobów. Po zdobyciu Korfu przez Francuzów w 1797 r., księgozbiór zgromadzony dotychczas w cerkwiach oraz kolejne donacje, zostały przeniesione do klasztoru Tenedos zlokalizowanego w mieście Korfu, w bezpośrednim sąsiedztwie Nowej Fortecy. Ceremonia otwarcia biblioteki miała miejsce 28 lipca 1798 r., a pierwszym dyrektorem nowo powstałej instytucji został Antonio Maroulis, natomiast pierwszym bibliotekarzem był Ioannis Marmoras. Za ich rządów księgozbiór osiągnął liczbę 4 tys. woluminów. Niestety, kolejny dyrektor zniszczył lub sprzedał ponad połowę zbiorów (pozostało jedynie 1,6 tys. książek), pozbywając się pozycji,

które uznał za niebezpieczne dla rewolucji francuskiej. W marcu 1805 r., ufundowano w Korfu szkołę publiczną, a dyrektorem zarówno szkoły, jak i biblioteki, został Ioanis Kapodistrias, przyszły pierwszy premier Grecji po odzyskaniu niepodległości. Od 1808 r. szkoła przejęła całkowitą kontrolę nad biblioteką publiczną, co doprowadziło do jej rozbudowania (pod koniec drugiej okupacji francuskiej liczba książek osiągnęła 7 tys.) [14].

W 1824 r., dzięki wsparciu hrabiego Guilforda, powstała Akademia Jońska (najstarszy uniwersytet nowożytnej Grecji), a biblioteka klasztoru Tenedos została włączona do biblioteki uniwersyteckiej. Wiele znanych na świecie uczelni ofiarowało jej swoje publikacje, księgozbiór powiększył się też znacząco dzięki przekazanym kolekcjom prywatnym. W tym czasie na Korfu powstało wiele innych podobnych placówek, jednak to właśnie Główna Biblioteka Publiczna dysponowała największym i najcenniejszym księgozbiorem. W jej posiadaniu znajdowały się między innymi cenne manuskrypty i licząca 1670 pozycji kolekcja literatury łacińskiej (pozyskana w 1808 r.). Główna Biblioteka Publiczna do 1943 r. mieściła się w Pawilonie Weneckim „Grimani“ w Starej Fortecy [14].

Podczas II wojny światowej Korfu znajdowało się do 1943 r. pod okupacją włoską. Po bombardowaniach, które doprowadziły do zniszczenia większości miasta, kontrolę nad wyspą przejęli Niemcy. Straty wojenne dotyczyły też Głównej Biblioteki Publicznej, która została pozbawiona praktycznie całego księgozbioru. Po wyzwoleniu wyspy w 1944 r. natychmiast podjęto próbę przywrócenia biblioteki do życia. Pomoc mieszkańców Korfu i mobilizacja międzynarodowa, umożliwiła zebranie 30 tys. książek, a nową bibliotekę umiejscowiono we wschodnim skrzydle Pałacu Świętych Michała i Jerzego (Paláti tou Agíou Michail tou Georgíou) [14].

Dzisiejsza lokalizacja Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu

Obecnie Główna Biblioteka Publiczna w Korfu mieści się w Pawilonie Angielskim Starej Fortecy (Palaío Froúrio) (Fot. 1), która jest najbardziej charakterystycznym obiektem Korfu, a jej historia związana jest z najważniejszymi okresami rozwoju wyspy.

Fot. 1. Siedziba Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu

Źródło: fot. S. Sobczyk.

Pierwsza warownia pojawiła się na trudno dostępnym wschodnim cyplu już w VI w., po zniszczeniu przez Gotów starożytnego Palaíopolis. Celom obronnym sprzyjała naturalna rzeźba terenu: od znajdujących się pośrodku półwyspu bliźniaczych wzgórz (po grecku „koryfes“) pochodzi prawdopodobnie średniowieczna nazwa miasta, Koryfo (Korfu). Fortyfikacje od strony morza były następnie rozbudowywane w okresie bizantyjskim (z tego okresu pochodzą pierwsze fortyfikacje wzgórz), tak że w X w. praktycznie całe miasto znalazło się w obrębie murów obronnych [9, s. 43-60].

Istotnej rozbudowy i nadania Starej Twierdzy dzisiejszej formy, dokonali Wenecjanie, władający wyspą przez 400 lat, od 1386 r. Zastąpili oni bizantyjskie mury nowymi, znacznie silniejszymi fortyfikacjami, które mogły z powodzeniem stawiać opór ostrzałowi artyleryjskiemu. Wenecjanie przekształcili cypel w wyspę, przez wykopanie wzdłuż murów fosy (Contrafossa), nad którą przerzucony został przenośny drewniany most [9, s. 43-60]. Prace modernizacyjne wykonane w latach

1550-1588, nadzorowane przez najlepszych weneckich architektów (między innymi Michele Sanmicheli), obejmowały przede wszystkim: powstanie wież obronnych od strony zachodniej (z umiejscowionym między nimi wejściem głównym), wzmocnienie murów od strony morza (z Latarnią Morską i Zamkiem Lądowym), budowę nabrzeża od strony północnej (Mandraki) oraz wyodrębnienie obszaru obronnego wolnego od zabudowań przed twierdzą (Spianada) [9, s. 43-60].

Od 1500 r. ufortyfikowana wyspa służyła przede wszystkim jako ośrodek militarno-administracyjny, natomiast samo miasto zostało wyprowadzone poza obręb murów obronnych, na teren wcześniejszych przedmieść (borgo).

W czasie panowania brytyjskiego (1814-1864) na terenie Starej Twierdzy powstały nowe zabudowania (między innymi koszary i szpital), a część pawilonów weneckich została rozebrana, nie zmienił się jednak zasadniczy plan fortyfikacji. Do roku 1979 Starą Twierdzą zajmowało greckie wojsko, następnie po przeprowadzeniu niezbędnych prac archeologicznych i renowacyjnych, zabytek oddano do dyspozycji zwiedzających [4, s. 58-64].

Obecnie do Starej Twierdzy wchodzi się od strony Spianady, przez stały most nad Contrafossą (obecnie przekształconą w kanał wodny). Przy wejściu znajduje się kasa biletowa. Wprawdzie wstęp na teren Starej Twierdzy jest płatny, ale nie dla odwiedzających Główną Bibliotekę Publiczną (wystarczy zaznaczyć przy wejściu cel wizyty). Po przejściu przez budynek bramy (w którym mieści się małe Muzeum Bizantyjskie), na wprost wyłania się Pawilon Angielski z prowadzącymi na piętro bliźniaczymi schodami. Po lewej stronie znajduje się Archiwum Korfu, natomiast schody po stronie prawej wiodą do Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu.

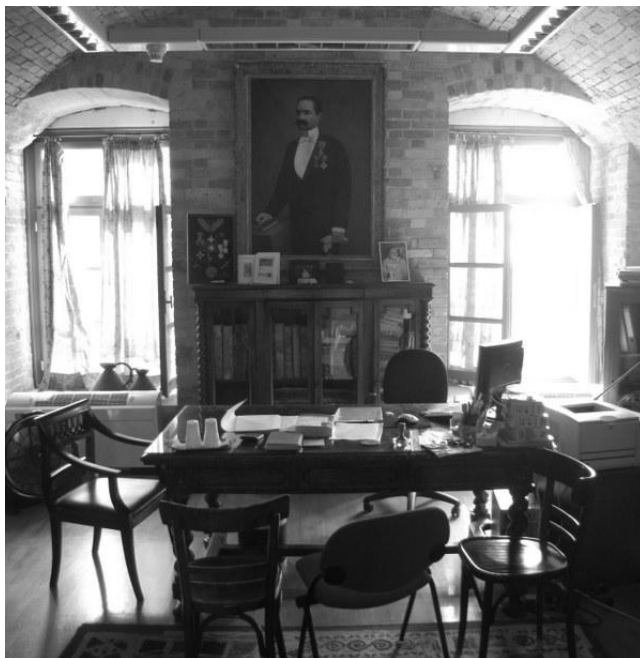
Organizacja przestrzeni bibliotecznej

Biblioteka zajmuje dwupoziomowe prawe skrzydło Pawilonu Angielskiego Starej Twierdzy. Główne wejście jest usytuowane na pierwszej kondygnacji. Schody prowadzą bezpośrednio do niewielkiego saloniku wystawowego, z którego przechodzi się długim korytarzem do pomieszczenia obsługi czytelników. Warunkiem wejścia do biblioteki jest pozostawienie toreb w przechowalni.

Bezpośrednio za pomieszczeniem obsługi czytelników trafia się na długi kotrytarz. Po lewej stronie znajdują się pomieszczenia administracyjne, sekretariat i sala konferencyjna, sąsiadująca bezpośrednio z klatką schodową. Natomiast na prawo rozciąga się zasadnicza część długiego

korytarza, po którego obu stronach znajdują się wejścia do kolejnych pomieszczeń (Fot. 2).

Fot. 2. Pomieszczenie administracyjne w Głównej Bibliotece Publicznej w Korfu

Źródło: fot. S. Sobczyk.

W dobrze oświetlonych salach zlokalizowane są: poszczególne kolekcje tematyczne, komputery z dostępem do internetu i specjalistycznych baz danych, dział katalogowania i opracowywania zbiorów oraz pokój bibliotekarzy. Na początku korytarza, po prawej stronie, można podziwiać gablotę i komodę z wyłożonymi w nich cennymi starodrukami albo wpisać się do księgi gości.

W każdym z pomieszczeń przeznaczonych na poszczególne kolekcje tematyczne, znajdują się regały z wolnym dostępem do półek, zawierające najczęściej wypożyczane pozycje i nowości. Biblioteka nie posiada odrębnej, głównej czytelnicy, a korzystanie z książek możliwe jest bezpośrednio w każdym z pokoiów, przy usytuowanych w pobliżu okien stołach. Czytając, można równocześnie podziwiać piękne widoki na morze i zabytkowe pawilony Starej Fortecy (Fot. 3).

Fot. 3. Czytelnia tematyczna z wolnym dostępem w Głównej Bibliotece Publicznej w Korfu

Źródło: fot. S. Sobczyk.

Lokalizacja Głównej Biblioteki Publicznej w zabytkowych zabudowaniach Starej Twierdzy wymusza odpowiedni wystrój wnętrz. Ściany pomieszczeń są zbudowane z surowej cegły, a ich fakturę dodatkowo eksponuje oświetlenie. Całości dopełniają stare, drewniane meble. Klatka schodowa została również wykonana w drewnie, z elementami metalowymi, co doskonale wpółgra z surowością ceglanych ścian.

Na klatce schodowej umiejscowione są toalety dla czytelników oraz winda. Wewnętrzne schody prowadzą na parter, gdzie znajdują się: miejsce obsługi czytelników, magazyny książek i składający się z dwóch dużych pomieszczeń dział dziecięcy. Poza regałami pełnymi literatury dziecięcej, można tam znaleźć też tablice do rysowania, zabawki edukacyjne i makiety dla teatrzyku lalkowego (Fot. 4).

Fot. 4. Czytelnia dla dzieci w Głównej Bibliotece Publicznej w Korfu

Źródło: fot. S. Sobczyk.

Kolekcja Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu

Obecnie księgozbiór Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu obejmuje 75 tys. książek [14]. Gromadzona jest przede wszystkim literatura w języku greckim, ale także książki angielskie, niemieckie i francuskie. Księgozbiór obejmuje wszystkie dziedziny współczesnej wiedzy, ale szczególnie ciekawa jest kolekcja książek, manuskryptów i inkunabułów związanych z historią Wysp Jońskich (Fot. 5).

Kolekcję biblioteczną podzielono na następujące działy tematyczne:

- czasopisma (journals)
- historia (history)
- informatyka (computer science)
- kulinaria (cooking)
- literatura amerykańska (American corner)

- literatura dziecięca (children`s section)
- literatura francuska (French corner)
- literatura niemiecka (German corner)
- literatura z okresu Republiki Siedmiu Wysp (Eptanisian collection)
- ogólne (general)
- powieści detektywistyczne (detective stories)
- proza grecka (Greek prose)
- proza zagraniczna (foreign prose).

Fot. 5. Główna Biblioteka Publiczna w Korfu

Źródło: fot. S. Sobczyk.

Główna Biblioteka Publiczna rozpoczęła komputerowe katalogowanie księgozbioru w r. 2003, w oparciu o program ABEKT (w chwili obecnej wersja ABEKT 5.5), zgodnie z hasłami przedmiotowymi centralnego katalogu greckich bibliotek publicznych [14]. Opis bibliograficzny książki jest wykonywany z wykorzystaniem formatów AARC2 i ISBD. W chwili obecnej ok. 30% całości księgozbioru (23 tys. pozycji)

zostało opracowane w katalogu komputerowym, który jest również dostępny przez internet [14].

Główna Biblioteka Publiczna w Korfu uczestniczy w centralnych greckich programach, takich jak: centralny katalog greckich bibliotek publicznych (Hellenic Public Libraries Union Catalogue) czy ARGO (zapewniający internetowy dostęp do katalogu bibliotecznego) [14].

Inne kierunki działalności Głównej Biblioteki Publicznej

Główna Biblioteka Publiczna w Korfu już od momentu założenia była istotnym elementem kulturalnego krajobrazu wyspy. Również współcześnie działalność tej instytucji nie ogranicza się tylko do gromadzenia i udostępniania książek. Biblioteka organizuje cykliczne koncerty, tygodnie czytania, zajęcia dla dzieci, spotkania z twórcami kultury i sympozja naukowe. Jest jedną z bibliotek partnerskich programu American Corner (pozostałe biblioteki greckie biorące udział w programie to biblioteki publiczne w Sparcie, Verii, i Xanthi) [14]. American Corner to program współpracy prowadzony przez Dział Kulturalny Ambasady Amerykańskiej w Atenach, którego podstawowym założeniem jest udostępnienie społeczności lokalnej szerokiej informacji dotyczących Stanów Zjednoczonych poprzez: przekazanie kolekcji książek, dostęp do wybranych stron i baz internetowych, materiały audiowizualne.

Główna Biblioteka Publiczna w Korfu jest otwarta dla odwiedzających od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-15.00.

Podsumowanie

Korfu jest drugą co do wielkości wyspą w archipelagu Wysp Jońskich. W mitologii było to ostatnie miejsce postoju Odyseusza w drodze powrotnej na Itakę. Grecka nazwa wyspy (Kerkyra) pochodzi od imienia nimfy, którą uwiódł tu zakochany bóg morza, Posejdon. Historia Korfu, w starożytności związana ściśle z losami Grecji kontynentalnej i pozostałych wysp greckich, od XII w. zaczęła biec zupełnie odmiennym torem. Podczas gdy Grecja kontynentalna po upadku Konstantynopola w 1453 r. była stopniowo podbijana przez wojska tureckie, Korfu i pozostałe Wyspy Jońskie nigdy nie znalazły się pod władzą Otomana Tureckiego. Wprawdzie Grecy mieszkający na terenie Imperium Osmańskiego, zgodnie z prawem islamu zachowali początkowo wolność religijną, prawo nauczania w języku greckim oraz swobodę handlu, z czasem jednak coraz bardziej odczuwali jarzmo najeźdźcy. Rosnące ograniczenia, brak wolności politycznej i możliwości rozwoju

kulturalnego były szczególnie boleśnie widoczne od XVIII w., kiedy wyraźnie zaczęło wzrastać też poczucie świadomości narodowej Greków, pielęgnowane dzięki tajnym organizacjom na obczyźnie (heterie). W tym samym okresie Korfu znajdowało się pod władzą wenecką, francuską, a następnie zostało objęte protektoratem Wielkiej Brytanii. Wyspy Jońskie właściwie już od roku 1800 (aż do momentu przyłączenia ich do pozostałych terytoriów Grecji) miały dużą autonomię, początkowo w ramach Reppublica Seppitinsulare, następnie zaś w utworzonej pod protektoratem brytyjskim Zjednoczonej Unii Wysp Jońskich. Szczególnie okres protektoratu brytyjskiego był dla Korfu okresem wzmożonego rozwoju, zarówno architektonicznego jak i kulturalnego. Nie bez powodu to właśnie na Korfu znajdują się najstarsze instytucje kulturalne nowożytnej Grecji: Uniwersytet Joński, Towarzystwo Czytelnicze i Główna Biblioteka Publiczna.

Szczególnie losy powstania i rozwoju tej ostatniej instytucji stanowią swoiste odzwierciedlenie historii Korfu. Biblioteka powstała w oparciu o zbiory klasztorów prawosławnych, jej oficjalne otwarcie w 1798 r. miało miejsce w okresie władzy francuskiej, a lata szczególnej świetności przypadły na okres protektoratu brytyjskiego. Główną Bibliotekę Publiczną ominęły także trudności, z którymi w pierwszym okresie niepodległości (w latach 1830-1862) borykały się instytucje kulturalne Grecji kontynentalnej. Księgozbiór biblioteki został całkowicie zniszczony w 1943 r. w trakcie bombardowań, w których zburzono też inne ważne dla Korfu zabudowania (np. Uniwersytet Joński). Po wojnie księgozbiór Głównej Biblioteki Publicznej został odbudowany dzięki hojności mieszkańców Korfu i międzynarodowych instytucji kulturalnych. Mieszcząca się obecnie w ważnej dla historii wyspy Starej Fortecy biblioteka, również dzisiaj odgrywa istotną rolę w funkcjonowaniu lokalnej społeczności.

BIBLIOGRAFIA:

- [1] Bain C., Webb S.: *Corfu & the Ionians*. Melbourne 2001. ISBN 1-74059-070-8.
- [2] Bonarek J. [i in.]: *Historia Grecji*. Kraków 2005. ISBN 83-08-03816-6.
- [3] Bötig K.: *Grecja*. Warszawa 2010. ISBN 978-83-247-1593-0.
- [4] Bötig K.: *Korfu*. Ostfildren 2006. ISBN 3-8297-6366-2.
- [5] Climis C.Ch.: *The illustrated history of Corfu*. Corfu 1994.
- [6] Dubin M. (red.): *Wyspy greckie*. Warszawa 2004. ISBN 83-7184-209-0.

- [7] French C.: *Korfu i Wyspy Jońskie*. Warszawa 2012. ISBN 978-83-7739-812-8.
- [8] Gallas K.: *Korfu, das antike Kerkyra im Ionischen Meer. Geschichte, Kultur, Landschaft*. Köln 1986.
- [9] Gerrard M., Dailey D.: *Korfu*. Bielsko-Biała 2012. ISBN 978-83-7513-973-0.
- [10] Hannigan D.: *Korfu*. Warszawa 2009. ISBN 83-01-15863-8
- [11] Jervis-White-Jervis H.: *History of the Island of Corfu and of the republic of the Ionian Islands*. Chicago 1970.
- [12] Ottaway M.: *Najpiękniejsze wioski Grecji i wysp greckich*. Warszawa 1998. ISBN 83-7163-103-0.
- [13] *Public Library of Corfu* [online] [Data dostępu: 29.09.2014]. Dostępny w World Wide Web: <http://corfulibrary.gr>.
- [14] Rozmowa z pracownikiem Głównej Biblioteki Publicznej w Korfu, przeprowadził Sławomir Sobczyk, dnia 21.08.2013 r.
- [15] Rusin W.: *Najpiękniejsze zakątki Grecji*. Bielsko-Biała 2007. ISBN 978-83-7513-115-4.
- [16] Szczepański J.A.: *Grecja*. Warszawa 1978. ISBN 83-214-0572-X
- [17] Warcholik W.: *Grecja*. Kraków [2004]. ISBN 83-89550-10-5.

Sławomir Sobczyk

Main Library

Jan Matejko Academy of Fine Arts in Cracow

e-mail: zesobczyk@cyfronet.pl**MAIN PUBLIC LIBRARY IN CORFU – 250 YEARS OF THE HISTORY
OF THE LIBRARY AS A REFLECTION OF THE HISTORY
OF CORFU AND GREECE****ABSTRACT:**

Most public libraries in modern Greece were founded after 1830 when Greece regained independence. In the earlier period, libraries open to the public operated in some Greek islands. One such example is the Main Public Library in Corfu. This institution has operated continuously for 250 years and is considered the oldest public library in modern Greece. The paper presents the history, previous activities and contemporary development trends of this library in relation to the history of the island and mainland Greece. One of the information sources was a direct

conversation of the author with the staff of the Main Public Library in Corfu.

KEYWORDS:

History of Corfu. History of the library in Corfu. Old fortress in Corfu. Public library in Corfu.